

foreslaas ændret, nemlig naar vedkommende borgerlige og militære Anklagemyndighed er enige derom. Uden denne Bestemmelse — der ogsaa omfatter Overtrædelse af den borgerlige Straffelovgivning — vilde man kunne komme i den Nødvendighed, at en borgerlig og en militær Anklagemyndighed maatte optræde Side om Side i to Sager, der i Virkeligheden er een Sag. Udkastets § 5 giver iøvrigt ogsaa Hjemmel for den modsatte Ordning, at en militær Straffesag overgaar til Behandling som borgerlig Straffesag, et mere praktisk Tilfælde.

Det maa herved erindres dels, at der ikke for de heromhandlede Personer kan blive Spørgsmaal om Anvendelse af arbitrær Straf, dels at den væsentligste Forskel mellem en borgerlig og en militær Straffesag er den forskellige Paatalemyndighed. Dog gælder der for militære visse Særregler; der gives en udvidet Adgang til Beslaglæggelse og Ransagning hos Personer, der ikke fører særlig Husstand og er indkvarterede i Kaserne, Skib o. s. v., Militær Retsplejelovs § 25, og en udvidet Adgang for militær foresat til at anholde en undergiven, samme Lovs § 26. Endelig kan de i Retsplejelovens §§ 746, 758, jfr. § 773, og § 774, fastsatte Frister af 24 Timer udstrækkes til højst 3×24 Timer, Militær Retsplejelovs § 28.

Det vil imidlertid ses, at den første og anden Regel efter deres Indhold er uanvendelige paa civile, ligesom den sidste for saa vidt angaar Anholdelse ikke kan finde Anvendelse uden for Krigsmagten, idet der alene for denne findes Hjemmel til at fravige Bestemmelsen i Grundlovens § 78, se dennes § 92. En civil, der inddrages under en militær Straffesag, lider derfor ikke nogen Indskrænkning af Betydning i den ham ellers ved Retsplejeloven hjemlede Retsbeskyttelse.

Efter den gældende Lov er foruden Sager angaaende Overtrædelser af Militær Straffelov ogsaa visse andre Sager militære Straffesager, nemlig Sager om Lovovertrædelser, der begaas af militære og enten vedrører Tjenesten eller er begaaet paa militært Omraade. Udvalget anser det i Hovedsagen for rigtigt at bevare denne Ordning. Om visse Detailændringer henvises til de ved § 3 gjorte Bemærkninger.

Ved Bestemmelsen af den personlige Begrænsning er benyttet de samme Ord, som bruges i M. S. § 5, nemlig „de til Krigsmagten hørende Personer, hvad enten de er fast ansatte eller midlertidigt tjenstgørende“. Nogen Realitetsændring fra Lov af 1919 er ikke herved tilsigtet.
